

Cinque Terre

De uiterste Zuidkust van Ligurië, vlak 'boven' La Spezia, is de meest spectaculaire van de hele kustlijn en staat sinds 1999 op de UNESCO-lijst van streken en plaatsen die tot het Werelderfgoed behoren.

De natuur is hier overweldigend. Over een afstand van een 20tal km. gaan de Apennijnen, die hier tot aan de zee reiken, vrij steil in de zee over. 5 dorpjes liggen aan de voet van deze heuvels en zijn sinds een eeuw weliswaar ook met de wagen te bereiken, maar er is daar nauwelijks plaats voor. De enige vlotte verbindingsweg is het spoor (op de lijn Genua – Rome, aangelegd in de late 19^e E.) dat al die plaatsjes met een behoorlijk grote frequentie met elkaar verbindt.

Maar ook de Cultuur wordt hier met een hoofdletter geschreven, al is niet de zgn. 'Grote Cultuur'. Bedoeld is de Cultuur in de etymologische zin: het 'colere' van de mens, die een streek in de mate van de mogelijkheden naar zijn hand zet, 'in cultuur brengt'. Visvangst en wijnbouw zijn er de laatste 2 millennia de enige leefmogelijkheden van de mensen er geweest. En dat zie je: als nergens anders is de wijnbouw er over terrassen uitgebouwd. Wat veel werk en een relatief lage opbrengst oplevert. Maar de kwaliteit mag er zijn! Altijd al, want er zijn in Pompeï amforen gevonden met (sporen van) wijn uit 'Cornelia', inderdaad: Corniglia!

Daartussen wandelen, al dan niet 'hop-on / hop-off' springend, is de laatste jaren een heuse hype geworden: ze komen van ver, de mannen (en de vrouwen!) met de wandelschoenen en de rugzakken! Maar uit de aard en de beperkingen van de omgeving is het nergens overdreven druk, blijf je kunnen genieten van die tussenweg tussen zee en bergen en bepaal je zelf je keuze in de moeilijkheidsgraad van die wandelingen. Want naast de wel erg eenvoudige 'Via dell' Amore' van Riomaggiore naar Manarola, zijn er steviie kuitenbijters bij!

Riomaggiore

Het eerste station als je vanuit La Spezia de Cinque Terre binnen rijdt is Riomaggiore, samen met Monterosso in het Noorden, met zijn 1800 inwoners de 'grootste' van de 5 gemeentes. Met zijn 35 m. boven de zeespiegel ligt de dorpskern relatief laag en is er een directe verbinding met de zee, ook al mag je schip niet te groot zijn om aan te kunnen leggen ... Zoals zo vaak in Italië is het enige echte monument (en dan nog ...) de 14^e - eeuwse kerk van St. Jan de Doper (met een neogotische gevel – het roosvenster is wel origineel)

Het is van hier dat de befaamde 'Via dell' Amore' vertrekt naar het volgende dorp, Manarola. Je stapt er een half uur over een vlakke wandelweg en zou er wel eens wat volk kunnen tegenkomen, zeker in de loop van de namiddag. Maar dan zijn wij al lang in Manarola, of nog verder ...

Manarola

Deze suggestieve 'borgo' ligt met zijn 70 m. iets hoger dan Riomaggiore en heeft een nog kleinere 'toegang' tot de zee. Ook hier dateert de kerk van S. Lorenzo uit 1340. De gotische gevel is hier niet 'neo'.

Corniglia

Het kleinste van de 5 is Corniglia. Het ligt een stuk hoger op 100 m. boven de zeespiegel op een vooruitspringende rots in de Tyrreense Zee. Om tot het treinstation (en dus min of meer het zeeniveau) te komen heb je 365 trappen nodig! Het lijkt dan ook meer op een bergdorp dan op een dorp aan zee, maar dan wel met schitterende zichten over die zee. Het is dan ook geen vissersdorp in de eigenlijke betekenis van het woord, maar eerder een naar wijnbouw georiënteerd landbouwersdorp.

Vernazza

Het is de enige Cinque terre – gemeente met een toeristische haven en heeft zijn centrum dan ook op zeeniveau. Precies daardoor is het in de loop van eeuwen ook altijd de rijkere gemeente geweest, waar o.a. die wijn ‘gecommercialiseerd’ en verscheept werd, zoals gezegd tot in het Zuiden van Italië toe. Het is niet toevallig dat de Genuezen hier twee verdedigingstorens hebben gebouwd. Het is een gezellig centrum rond het centrale plein(tje) met de (opnieuw gotische) S. Margherita d’Antiochia – kerk, die met de apsis naar dat plein gericht is.

Monterosso al Mare

Ook deze laatste gemeente is laag gelegen (op 12 m. boven het zeeniveau). Het is er een met twee gezichten.

Om te beginnen heb je de ‘oude’ borgo, die ondanks de aanwezigheid van de ‘ijzeren weg’ zijn typische straatjes en pleintjes bewaard heeft. Ook hier trekken de kerken de aandacht. Om te beginnen is er de (steeds weer) gotische parochiekerk van St. Jan de Doper, aan het pleintje, met een wel erg mooi roosvenster. Verderop, op de heuvel van St. Christoffel, heb je dan nog de S. Francesco met het belendende klooster van de Capucijnen (1617), dat enkele waardevolle schilderijen bezit. Volgens sommigen zou de ‘Kruisiging’ zelfs van de hand van Van Dyck zijn.

Aan de overkant van de spoorlijn ligt de toeristische badzone van Fegina. Ook al is er geen massatoerisme en heeft ze een behoorlijk lange geschiedenis, het blijft de kenmerken van een ‘villegiatuur – zone’ vertonen.